

V Bratislavě 20. III. 29

Vážení pane ukáží ůte,

tož tedy se nám rozpadají pod mým všichni ideály a programy, které jsme ještě v poslední době měli co do společné vědecké práce; člověk se naučí klouběji pohledět do života, klesá my, myšlívám pro světové válce, jsme vlastně chárali ju s té lepší strany. Nemám kám a nedějují si; dohruď jsme tu, v Bratislavě a nikoli mimo ni, jsme, myslím, dohruď bezpeční do budoucna. Protože ale se zase změnilý mnohé předpoklady, chci bych se Vás optati, zda mi stále radíte totéž, jako při poslední návštěvě - to proto, abych si nevyčítal, že jsem zanedbal příležitost. Poměry u Vás u nás jsou asi jiné; myslím pro mne ovšem by bylo, že bych nepřisěl o důchod z Plzně, který, jako víte, nám zatím umožňoval trochu lepší životní úroveň. Někdy máme na krátkých post. prázdninách, takže tu teď dohruď vidíme ve vzduchu. A přitom se s obavou ohlížíme pro náš životní směr.

Protože Vás proto upřímně a snažně, poradte mi na základě toho, co se děje u Vás; jde mi tentokrát skutečně o rozhodnutí dohruď nejen akademického, ale skutečně životního, a nechej tak nevířit bez Vaší rady a zkušeností.

Nehnevte se, že Vám tím přidávám starost, a dopis láhově nezapínejte, jinak nemůže přes hranice. Petru Vás pozdravuji, milostivé paní uvítám a upomínám často dceru Bojdy - to dohruď si poradíme v létě, o dovolené, v Praze, nepřijde-li to jinak.

Váš upřímně oddaný

Mel

Bratislava 30. III. 34

Vážený pane sekretáři,

děkuji Vám velmi pěkně za Vaš zájem i starost, kterým jste přijal ve mém předním dopise; keče mi totiž do bot teď už došla doopravdy. Nabývá se, že v nejbližším čase musí odhod protěvýchmi, a to nejen úředníci, ale i t. zv. volobná povolání (advokáti ať to mají vyžadovat). Jkdy jsou věci provedení administrativního, kdy dostanu dekrety propositce bez nějakého velkého přičinování či protekce. Nebude-li to zbra, bude to za měsíc^{*)}. Je tedy potřebné, během dubna se vyšetřit; protože ale je to spojeno s mnoha formalitami, chtěl bych případně žienu podat návrh, aby hledala být; a tu mi jde o to, má-li jet do Prahy, či snad do Brna. Říkal jste o vánočních vřtách, že se někdy se mnou psátalo pro Brno - přiznávám se, že bych raději do Prahy, ale to je ovšem jinou složné právní, vyhovět si nemohu - to proto, že by ani takové v tom případě dům s lžmi prodal a něco bychom si v okolí Prahy prodali. Také v případě nejhorším bych o Praze měl dost přístevných, kde by se dalo bydlet. Jde mi tedy o to, kam zaměřit při hledání

*) Sif našeho pruridia Místě nám dnes, 31. III., oznámil, že pojede po neděli do Prahy, mojed - má předání nás všech pruridie naší. Měsíce. Mne propustí odhod 30. IV., přeměně nemám zdejší přistevnost.

18. 11. 08. 1948
lyon, či mohu jemu případně, jakmile budu se dozvědět
termín, vydat do Prahy. Tady nikdy ani na univerzitě,
nezískáme našeho čtrnáctá; inženýři také tu zůstávají jin
provisorně. U nás na itech jíme v stálém kontaktu s prezidiem,
když tam by mi ohledně termínu vyhovět, jak bych chtěl;
Málo mne už a nah'el jsem 1. květen, je to přímo groteskní
situace, protože tady na fil. fakultě právě sestavili komisi,
aby mne jmenovali profesorem - a já zatím hledím domů.

Budě, poměte někdy k tomu, jaké tak láhkově a popokíte se,
mám-li tedy počítat s Prahou, abych mohl si podle toho
zavádět program, či snad práce s Bonem. Máme obavu abychom
jště dostali lyt.

Co se týče Měst, dělal mi prof. Klecanda ještě v únoru,
že vám členům kolektivní exemplář ještě sám, abych ji tedy
mně sám nerozčilal - z Vaš zmiňky vidím že tak neucítil.
Odpusťte mi to, prosím, to víky je na Vás jsem myslel v své
rádě, když jsem knížky poslal do Pech. Jined zbra tedy v
kmalatě USŠ to zavádím, musí mne to velice. Těm se je to
státní si už bez počme a je pak budeme moji spoln část
převést pohromadě. Děkuji také p. prof. Gibelkovi a Matějčovi;
žena to všechno dost těžko nese, tak dobře jí to bylo, a jak těžko
tu fungovaly tak těžko a teď tu bude se vřem, co tu měla tak ráda,
lmcit.

Upřímně Vás i milostivon pamí a Příjívku psychicky
a mnohokrát Vám děkuji Vás

Mencel

(Mácho p. Tuháček by bylo štěstí reorganizovat s jeho fotografováním, jde mu to opravdu dobře)

4. IV. 39

Vážený pane sekční řede,

dnes jsem dostal od dočasné vlády dekret, že jako úředník české národnosti jsem dnem 30. IV. 39 sproštěn služby a propuštěn ze služeb K. Městu; o tom je se nevědomně presidium Město v Praze. Podařilo se mi proto presidium Město v Praze volk. žádost o převzetí a o novém služeb, přísahat.

Prosím Vás proto vřele a upřímně, nezapomente na mne; kdyby to šlo, někde kolem 1. máje bych se hned přestěhoval. Budu vyčkávat vyřízení mé žádosti tady v Bratislavě a jakmile dojde, rozjede se žena hned do Prahy, hned už do Bona hledat byt.

Děkuji Vám, pane sekční řede, a věru od srdce odcházíme upřímně nejlepší práce. S láskou Vás pozdravuji a milestně pamí měnitelá Vás oddaný

Václav Mencl /

Na práni přijimných trálení bychom byli málem v
 tom domě zapomenuti: zejména dceru Bojdu, na
 kterou se těšíme, že zase o nás bude povyprávět. Vzpomínali
 jsme si v neděli na železnici Standaince.

1 Praze 21. VIII. 29.

Kážíny pane křemí uře,

děkujeme Vám i milostivé paní velmi pevně za upomínku z Pechyně a křemě, že k s Vámi už zase brzy budeme vidět. Vrátili jsme se právě ze fčárny u Blovic, kde jsme byli s křemem v mydlině, odříznutí od světa; tam jsme si znovu prohlédli nepomucký klášter a všechny zbytky po něm, v široké okolí roztroušené; napnul jsem tam také text k reviznímu, ale velmi uměrněmu článku o pražském a jin, a teď si připravuji přednášky o české gotice, protože románekův dobrý ohlasil už dr. Guth.

S Tuháčtem máme už asi 120 fotografií, a děkuji Vám, pane křemí uře, ještě jednou za to, že jste mi dal tak dluhou příležitost opatřit materiál pro další studium. Mám totiž úmysl - dovolíte-li laskavě jeho uskutečnění - vyložit na tomto podkladě umění Petra Parléře z vlastního přímeru doby Karlovy a Václavovy a připraviti o tom pevně doložený studii Pěncovi do Umení; budete-li mít v nístave jinou možnost, bylo by krásné, kdybychom na podzim s Tuháčtem mohli ještě profotografovati Kolín, aby se nám ten Parléř ucelil. Věak si ještě o tom ještě spolu pohovoříme, uďte.

Jena si tu už také upřítu svůj vlastní horizont, však Vám ještě o tom napíše pár slov.

Přejeme Vám i milostivé paní, ahyte užti opavdu pevně ten dlouhý náradim; k podzim je to venku desto nejpeknější. Pevně Vás pozdravuji Váš

upřímně oddaný Václav Mencl

Vážený pane sekční šef, milostivá paní a Bojdo,
připojuji k mužovu dopisu také několik slov, které vzhledem
nebndou svým obsahem tak plna pracovního programu,
s jakým se muž vybral. Ta totiž, jakozto hradiční paní,
(podle předlohy pana prof. Chaloupeckého) se ještě stále
obrám v myšlenkách vzpomínkami na slunce a léto,
na výlety po hradech a zámcích českých, při nichž se
to tak rozkošně potí, leze, koupe atd, zkrátka, které v
sobě stěsňují všechny pozitivity, které nám poskytl léto.
a já mám ráda slunce, teplo, jižní usměvavé končiny
a nemilují zimny; proto se mně také pořád zdají zdejší
lesnaté končiny v podluní sestersky radumcivé a zamklé
proti tomu jásavým letním sceneriím Slovenska a proti
setelivému nížku jeho jižních končin. A pak cestování
po hradech českých, to už není ten objevitelský a někdy
dokonce i průkopnický útv jako v takových divočinách
východního Slovenska nebo dokonce Podkarp. Rusi - zde
si to Slovák stape pěkně jako místa a je - o'žeb! - nucen
přesvědčovat větro, co by chtěl sám a v křídle rozvalin
vyprávěti - dá si předložit i hotové v umném proslovu
vzdelaného průvodce.

A proto se mně nejvíce líbil OROŤ, kde místo průvodce
se pásly kozy anebo a to zejména nepřívábny' KRAKOVEC,
kde jsme byli skutečně po celé dopoledne hradiční paní,
jětkoz jsme si vyprýčili v hospůdce pod ním klič a
protože jých výjmců nebylo, hospoděti jsme tam tak
hoolivě, že jsme doběhli v podluním okamžiku utčení
K vlaku. Na hradech, t.j. na opuštěných hradech bez
průvodců, tam ještě kvete modný' květ romantiky
a ten je myslim - přiznávám se kajícně - patřím něho
zejmnu o hrady. Kdepak Rostely - tam není těch možností
pro fantasi a romantika se v nich vyvolávají jen poměrně
(pokud jsou tam šlechtické netvorbky) - a proto, at žijí
hrady bez průvodců!

Uctivě s vám všem poroně a sdečně zdraví

Dmenčova!

Vážený Pane,

p. Dr. Zdeněk Wirth,

Praha III / 501

N Sovových mlynů 31

4005—2

Vážený pane sekání sepe,
dovoluji si Vám i Vaši vážené
rodové přání vřele přelstít o
svatcích a mnoho plodu a
spokojenosti v novém roce.

Váš
Jmenlova

Praha, 21. XII. 1939.